



B.Nr:24. SJØDAMPSPRØYTE Nr.3. Brannslukningsbåt til "Brandvæsenet" i Bergen. Sjøsatt 5. Februar 1904 og overlevert i Mars samme år. Båten var den største i sitt slag i europa, 21 meter lang, 4,6 meter bred og 45 bruttotonn. Prisen var 70 000 Kr. Den var utstyrt med to kjeler og en compound dampmotor fra M+K. Tross mye vekt var den god for 10 mil fart. Oppfyring av kjelene tok 12 minutter før det var nok trykk til styrefart. På 20 tallet ble kjelene byttet ut til en med elektrisk forvarming, som reduserte oppstarttiden til 5 minutter. Pumpemaskineriet var levert fra Ludvigsbergs Verksted i Stockholm. Der var kapasitet til å sprøyte ca. 10 000 liter vann i minuttet, og 28 meter opp. Den hadde 12 slangeuttag og 2 vannkanoner. Besettningen var 16 mann. Den hadde fast tilholdssted ved Zackariasbryggen så lenge den var i Bergen. I 1956 ble den solgt til Petter og Lars Berge i Ølensvåg, de ribbet den for alt maskineri. Wichmann motorfabrikk hadde behov for en servicebåt til fiskefeltene, og valget falt på SJØDAMPSPRØYTE Nr.3. De fikk satt inn en Wichmann ACAT dieselmotor på 240 bhp. Den ble levert i 1958 og omdøpt til "Wichmann III". I 1960 var det ikke behov for båten lengre og den ble solgt til Namdalens Træsliperi og omdøpt til "Namdalingen". I 1970 ble den solgt til Viktor Meland i Namsos og ble der også brukt til tømmersleping. I 1975 ble den solgt til Birger Svendsen i Fredrikstad som kort tid etter solgte den til J. Brandal på Sunnmøre som døpte den om til "Brandalingen", I 1977 ble den solgt til Christoffer Sørensen i Stavanger, som igjen solgte den til Otto Nerhus på Stord, som omdøpte den til "Joøy" og brukte den til lokale transportoppdrag i Sunnhordaland. I 1978 ble den etter engang solgt, denne gang til Walter Guidane fra Kolbotn som skulle bruke den til noen dykkeoppdrag, men det ble det ikke noe av og båten ble opplagt på Hidra til den ble solgt igjen til Paul Storholts fra Mandal i 1986, som hadde planer om å bygge den om til lystbåt, noe som det ikke ble tid til og den ble lagt ut for salg igjen.

B. No: 24. SJØDAMPSPRØYTE No. 3. Firefighting boat for "Brandvæsenet" (firebrigade) in Bergen. Launched 5 February 1904 and handed over in March of the same year. The boat was the largest of its kind in Europe, 21 meters long, 4.6 meters wide and 45 gross tonnes. The price was NOK 70,000. It was equipped with two

boilers and a compound steam engine from M+K. Despite a lot of weight, it was good for 10 miles of speed. Firing the boilers took 12 minutes before there was enough pressure for steering speed. In the 20th century, the boilers were replaced by ones with electric preheating, which reduced the start-up time to 5 minutes. The pumping machinery was delivered from Ludvigsbergs Verksted in Stockholm. There was capacity to spray approx. 10,000 liters of water per minute, and 28 meters up. It had 12 hose outlets and 2 water cannons. The crew was 16 men. It had a permanent residence at Zackariasbryggen as long as it was in Bergen. In 1956 it was sold to Petter and Lars Berge in Ølensvåg, they stripped it of all machinery. Wichmann motorfabrikk needed a service boat for the fishing fields, and the choice fell on SJØDAMPSPREYTE No.3. They had a Wichmann ACAT diesel engine of 240 bhp installed. It was delivered in 1958 and renamed "Wichmann III". In 1960 the boat was no longer needed and it was sold to Namdalens Træsliperi and renamed "Namdalingen". In 1970 it was sold to Viktor Meland in Namsos and was also used there for hauling timber. In 1975 it was sold to Birger Svendsen in Fredrikstad who shortly afterwards sold it to J. Brandal in Sunnmøre who renamed it "Brandalingen", In 1977 it was sold to Christoffer Sørensen in Stavanger, who in turn sold it to Otto Nerhus in Stord, who renamed it "Joøy" and used it for local transport missions in Sunnhordaland. In 1978 it was sold once again, this time to Walter Guidane from Kolbotn who was to use it for some diving missions, but nothing came of it and the boat was laid up at Hidra until it was sold again to Paul Storholst from Mandal in 1986, who had plans to convert it into a pleasure boat, which there was no time for and it was put up for sale again.